

però a vegades descobria autèntiques joies que gravava per posteriorment transcriure-les i donar-les a en Fidel Aromir perquè en fes la partitura».

—N'has trobades moltes, de peces del nostre cançoner?

—«Una seixantena. La majoria són cançons d'estil diversos que van des de la picaresca a la sardana, passant per les nanes o les follies, però poden dividir-se en dos grups: les cançons pròpies de Tossa i les cançons populars catalanes en general».

—Parla-me'n, d'aquestes cançons de Tossa.

—«Dins de les cançons pròpies de Tossa trobem les follies, que eren cançons curtes que es cantaven normalment per les festes de Carnaval i que es cantaven en la majoria de pobles veïns fins arribar a Pineda. Altres cançons de Tossa eren les que componien músics professionals i aficionats en honor a la població o als seus habitants. N'és un exemple *La cançó d'en Santomaro*, que la coral ha incorporat recentment al seu repertori. En aquesta modalitat, un dels autors més prolífics va ser en Narcís de can Perajan».

—Les cançons populars catalanes tenien algun toc distintiu a Tossa?

—«Sí, he trobat peces esteses arreu de Catalunya que a Tossa tenien una versió diferent o que presentaven petites variacions. Un dels aspectes més curiosos d'aquestes versions eren les adaptacions del romancer castellà, que donaven com a resultat unes cançons amb un català macarrònic».

—Quan veure'm totes aquestes cançons publicades?

—No ho sé. Abans m'agradaria fer

una breu referència històrica per situar les cançons en els seu context i explicar una mica per quins motius o en quines dates s'acostumaven a cantar. I, la veritat, ara tinc aquest treball una mica oblidat perquè últimament em dedico a recollir els nostres topònims».

—Per què aquesta nova tasca de recuperació?

—«Aquesta és una tasca urgent si no volem perdre els noms identificatius dels nostres llocs i dels paratges de

Tossa. Per això amb l'ajut, entre d'altres, d'en Joaquim Gascons, estem inventariant tots els noms de lloc i intentant ubicar-los en un mapa».

—Sí que hi ha coses, doncs, per recuperar...

—«Hi ha moltes coses que es perdran si ningú no es dedica a recollir-les i a transmetre-les i, tot i que aquesta és una feina de minories, hauria de ser engrescadora pels tossencs. Hi ha molta feina a fer».

CANÇÓ D'EN SANTOMARO

*En vent fres de Garbí
surt del port de Barcelona
un barquet amb poca bona
quasi sempre carregat de vi,
carregat de vi.*

*Per Tossa rumbo pren,
i fa el camí amb unes hores.
En Macaya tal qual és,
mostra sempre ser valent.*

*Se'l reunir molt ains
ia punt de recalar
orsa davant del Codolar
fent l'entrada molt airós.*

*Del castell crida un vailet:
en Santomaro entra,
repeteix lo xivalet:
en Santomaro ha entrat.*

(Cançó facilitada per na Roser Darder)

CANÇÓ D'ADRIANA (FRAGMENT)

*Donya Adriana s'estava
en una sala «muy grande»,
en una mà té el mirall
i amb l'altre se'n petinava*

*Ja en veu venir una «serpiente»
que tota la rodejava,
ella va fer-ne un gran crit:
—Valga'm la Verge del Carme!*

*Oh la vida se m'escurça,
oh «los años» se m'acaben.
—No t'espantis, no Adriana
que sóc un rei «encantado»
—que jo sóc aquell rei
que tants anys t'ha «festejado...»*

(Cançó facilitada per Lola Moré, Gracieta Puigvert i Vicenç Esteban)